

Hr Van der Mark is 82 jaar oud. Hij woont sinds vorig jaar op Waterrijk. In februari was hij bij de huisarts. Hij heeft daar aangegeven dat hij zich vaak eenzaam voelt. De huisarts vroeg mij, wijkverpleegkundige bij Sensire Waterrijk, of ik bij hem op huisbezoek wilde gaan om dagopvang te regelen.

“ik wil niet iets wat als een verplichting voelt”

Door Hr Van der Mark werd ik uiterst vriendelijk ontvangen. Hij was leraar in het voortgezet onderwijs met veel interesses zoals: zijn aquarium, keyboard spelen en filmen. Hij bewerkt de films zelf op zijn computer. Toen ik de reden van mijn bezoek aangaf, erkende hij zich inderdaad vaak eenzaam te voelen. Hij zou dat graag willen oplossen. Alleen de dagopvang, daar voelde hij niet veel voor. “Want”, legde hij uit, “ik wil niet iets wat als een verplichting voelt”. Het moet wel iets toevoegen aan mijn leven. Je zult me vast wel lastig vinden met deze wens...

“Eenzaamheid is een verpleegkundig gezondheidsprobleem”

Voor 1 januari 2015 gaf het CIZ alleen een indicatie af op basis van een medisch ziektebeeld. Vanaf 1 januari 2015 moet er een verpleegkundig gezondheidsprobleem zijn om begeleiding van een wijkverpleegkundige te financieren door de zorgverzekeraar. Eenzaam is een verpleegkundig gezondheidsprobleem. Er wordt van mij gevraagd dat ik het probleem goed in kaart breng, samen met de klant doelen stel en gebruik maak van voorzieningen in de buurt of met familie. Waarbij we niet willen dat de familie overbelast raakt.

“En toen wist hij het even niet meer.”

We beginnen met het achterhalen van de reden van de eenzaamheid. Hr Van der Mark geeft als belangrijkste reden het verlies van zijn vrouw aan. Met name sinds zijn pensionering deden ze veel samen. Dat viel drie jaar geleden ineens weg. Hr woonde in Steenderen. Zijn kinderen leek het handig als

hij dichter bij hen in de buurt zou wonen, in Doetinchem.

Hr is zelf al op zoek geweest naar mogelijkheden om zijn eenzaamheid op te lossen. Hij heeft zich aangemeld bij de “Vi_Doe” videoclub in Doetinchem. De twee bijeenkomsten die hij had bijgewoond voldeden echter niet aan zijn verwachting. De filmclub hield lezingen voor een zaal. Maar in contact komen met andere mensen gaat dan niet zo gemakkelijk. En toen wist hij het even niet meer.

“Ik heb het inmiddels hartstikke druk”.

Als je mensen ontmoeten, koppelt aan een onderwerp dat je interesseert, dan voelt het niet snel aan als een verplichting. De videoclub lijkt voor Hr Van der Mark mogelijkheden te bieden. Ik vroeg hem of hij kon bedenken hoe hij wel ontmoetingen zou kunnen krijgen bij de videoclub. Samen hebben we ideeën uitgewerkt: met anderen samen een film bewerken en demonstreren en tijdens een vergaderingtonen meerdere mensen korte films.

Een week later kwam ik terug. Ik trof een stralende man aan. De filmclub kon zijn inbreng erg waarderen. Hij had daar contact en ging inderdaad samen met anderen aan de slag. Hij gaf ook aan dat hij zijn talenten als leraar hierbij weer kon benutten. Inmiddels had hij ook zijn zoon gesproken die een aquarium had gekocht. Ze hebben afgesproken om beide aquaria twee keer per week samen te verzorgen. Bij de videoclub speelt Hr Van der Mark tevens de hoofdrol in een film voor een nationale amateur filmwedstrijd. Toen ik hem vroeg of hij nog eenzaam was moest hij hard lachen. “Ik heb het inmiddels hartstikke druk”. Daarmee konden we concluderen dat zijn doel was behaald. Ik kon mijn begeleiding stoppen na twee huisbezoeken van een uur.

Op 7 juni 2015 gaat Hr Van der Mark samen met zijn zoon filmen tijdens de voorjaarsmarkt. Voor de voorjaarsmarkt kunt u zich nog opgeven om een kraam te huren via Vanessa Schroer 06-13895024 V.schroer@sensire.nl